

Wyrok Sądu z dnia 2 maja 2018 r. – Alpine Welten Die Bergführer / EUIPO (ALPINEWELTEN Die Bergführer)

(Sprawa T-428/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego ALPINEWELTEN Die Bergführer — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 211/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co. KG (Berghülen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. C. Leisenberg)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: W. Schramek i A. Söder, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 kwietnia 2017 r. (sprawa R 1339/2016-1) dotyczącą zgłoszenia oznaczenia graficznego ALPINEWELTEN Die Bergführer jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co.KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 277 z 21.8.2017.

Wyrok Sądu z dnia 3 maja 2018 r. – Laboratoires Majorelle / EUIPO – Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)

(Sprawa T-429/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego LABORATOIRES MAJORELLE — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy MAJORELLE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Wcześniejsze znaki towarowe — Podział zgłoszenia znaku towarowego — Artykuł 44 ust. 6 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 50 ust. 6 rozporządzenia 2017/1001)}

(2018/C 211/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Laboratoires Majorelle (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat G. Odinot)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Jardin Majorelle (Marrakesz, Maroko)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 maja 2017 r. (sprawa R 1238/2016-5) dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu między Jardin Majorelle a Laboratoires Majorelle.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Les Laboratoires Majorelle zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 309 z 18.9.2017.

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2018 r. – Talanton / Komisja**(Sprawa T-195/18)**

(2018/C 211/28)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Talanton, Anonimi Emporiki — Simvouleftiki – Ekpaideftiki Etairia Dianomon, Parochis Ipresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Palaio Faliro, Grecja) (przedstawiciel: adwokat K. Damis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zarządzenie sporządzenia opinii biegłego z powodu braków w kontroli przeprowadzonej w imieniu strony pozwanej;
- stwierdzenie, po pierwsze, że (a) nota obciążeniowa 3241801228, która została wysłana stronie skarżącej w dniu 15 stycznia 2018 r. i w której strona pozwana żąda zwrotu 481 835,56 EUR z tytułu umowy dotyczącej projektu FP7-215952 PERFORM na podstawie wyników kontroli 11-BA135-006 stanowi naruszenie jej zobowiązań umownych, jako że koszty kwalifikowalne w związku z tą umową wynoszą 605 217 EUR, z czego 490 711 stanowi wkład Unii, i strona skarżąca musi zwrócić stronie pozwanej kwotę 21 171 EUR, a nie kwotę 481 835,56 EUR, a po drugie, że (b) nota obciążeniowa 3241801229, która została wysłana stronie skarżącej w dniu 15 stycznia 2018 r. i w której strona pozwana żąda zwrotu 29 694,10 EUR tytułem naprawienia szkody, stanowi naruszenie jej zobowiązań umownych.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący wykonania w dobrej wierze umowy i zakazu nadużyć w stosowaniu klauzul umownych:

- Strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła zasadę dobrej wiary, ponieważ przewidziana kontrola została przeprowadzona niezgodnie z prawem przez osobę trzecią, która nie należała do personelu wykonawcy wyznaczonego przez stronę pozwaną lub jego podwykonawców wyraźnie przez nią zatwierdzonych. W odniesieniu do tej osoby trzeciej w trakcie przeprowadzania kontroli pojawiły się pytania co do bezstronności, gdy działała ona niezgodnie z prawem.